

obžalovaný tvrdil, že celých 3000 Kč bylo H-ovi již vráceno. Vracený dar nemůže prý býti již předmětem takového výroku. O zmatku Šu 281 čis. 11 tr. ř. nemůže tu býti řeči, protože stížnost sama připouští a výslovně jako neúplnost podle Šu 281 čis. 5 tr. ř. uplatňuje, že rozsudek nezjistil, že 3000 Kč bylo H-ovi vráceno. Není tu však ani neúplnosti podle Šu 281 čis. 5 tr. ř., jež předpokládá pominutí rozhodující skutečnosti v rozsudku. Neboť, nehledíc k tomu, že z trestních spisů nevychází na jevo, že i těch 1000 Kč, které přijal stěžovatel, bylo vráceno, a že stěžovatel nějak přispěl k vrácení 3000 Kč, nařizoval § 104 tr. zák. v poslední větě — a nařízení to změněno bylo Šem 9 zák. o úplatkářství jen potud, že poskytnutý majetkový prospěch propadá ve prospěch státu — že pachatel má odevzdati dar, který dostal, ústavu chudých. Toto nařízení přichází v platnost, jakmile čin podle Šu 104 tr. zák. byl spáchán. Libovolnou disposicí pachatele nemůže býti dar o d ě n ě a t účelu, jemuž podle zákona propadl. Okolnost rozsudkem pominutá nemá proto významu pro dotyčný rozsudkový výrok.

Tento výrok napadá též zmateční stížnost (po případě odvolání nebo dozorčí stížnost) veřejného obžalobce z důvodu Šu 281 čis. 11 tr. ř., poněvadž prý nalézací soud překročil svou trestní pravomoc, uznáv, že přijatý dar 1000 Kč jest odevzdati chudinskému fondu v Brně, místo aby byl podle Šu 9 zák. z 3. července 1924, čis. 178 sb. z. a n. vyslovil, že propadá ve prospěch státu. Avšak přezkumu napadeného výroku s hlediska uplatňovaného důvodu zmatečnosti podléhá pouze část tohoto výroku, týkající se samotného propadnutí přijatého daru, nikoli však i část, týkající se osoby oprávněného, v jehož prospěch dar se prohlašuje propadlým, poněvadž v tomto směru jde o otázku ryze administrativní, ve které nápravu učiniti přísluší vrchnímu zemskému soudu podle Šu 15 tr. ř. Nebylo proto vyhověno ani zmateční stížnosti obžalovaného ani zmateční stížnosti státního zastupitelství. Pokud se týče odvolání, jež veřejný obžalobce podal v souvislosti se zmateční stížností z týchž důvodů z výroku o propadnutí přijatého daru 1000 Kč ve prospěch chudinského fondu v Brně, stačí poukázat na vývody, jimiž vyřízena byla již jeho zmateční stížnost.

Čís. 2315.

Přestupek Šu 11 čis. 4 zák. o potravinách jest spáchán v místě, odkud byla zásilka vadného zboží odeslána (§ 51 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 16. března 1926, Nd I 84/26.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací uznal ve sporu o příslušnost mezi okresním soudem v Teplicích-Šanově a okresním soudem v Jihlavě k projednání trestní věci proti Karlu B-ovi pro přestupek zákona o potravinách příslušným okresní soud v Jihlavě.

D ů v o d y:

Podle Šu 51 tr. ř. přísluší trestní řízení zpravidla tomu soudu, v jehož okrsku byl trestný čin spáchán, a to i tehdy, když výsledek ke skut-

kové podstatě náležející nastal na místě jiném. Jednání, o něž tu jde, zakládá trestný čin Šu 11 čís. 4 zák. o potravinách, jehož se dopouští ten, kdo vědomě potraviny, které jsou padělané, sfašované, zkažené, nezralé nebo které na své výživnosti pozbyly, prodává, leč by kupitel tento stav znal, nebo patrně poznati musil. Odesláním zásilky závadných ořechů z Jihlavy byla smlouva mezi stranami uskutečněna a tím trestné jednání v Jihlavě dokonáno. Bylo proto uznati příslušným k provedení trestní věci, o níž jde, okresní soud v Jihlavě.

Čís. 2316.

Ustanovení Šu 219 tr. ř. o neodporovatelnosti příslušnosti po právoplatném dání v obžalovanost neplatí pro řízení ve věcech přestupkových (§ 451 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 16. března 1926, Nd II 41/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal ve sporu o příslušnost mezi okresním soudem v Jihlavě a okresním soudem ve Štokách k provedení řízení proti Bohumilu V-ovi pro přestupek Šu 460 tr. zák. příslušným okresní soud ve Štokách.

Důvody:

Jak z výpovědi svědkyně Ludmily K-ové a přípisu okresního soudu v Jihlavě vychází, spáchán byl trestný čin v obvodu okresního soudu ve Štokách. Tím je podle Šu 51 tr. ř. dána příslušnost tohoto okresního soudu a okresní soud v Jihlavě, postoupiv mu trestní věc ku příslušnému jednání, zachoval se správně podle předpisu Šu 53 tr. ř. Ustanovení Šu 219 tr. ř. o neodporovatelnosti soudní příslušnosti po právoplatném dání obviněného v obžalovanost nelze rozšiřovati na řízení ve věcech přestupkových, poněvadž podle Šu 451 tr. ř. není v řízení přestupkovém dání v obžalovanost a neplatí tudíž o něm předpisy kapitoly XVI. tr. ř., upravující řízení pro období dání obviněného v obžalovanost.

Čís. 2317.

Potrestání úřadem správním nevylučuje podřadění skutku pod ustanovení trestního zákona.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Pojmu »rozšiřování« nepravdivých zpráv (§ 18 čís. 2 zákona) odpovídá pouze takový způsob jich sdělování, jímž se zpráva dostává nebo v zápětí dostati může k vědomosti většího počtu lidí. Nepravdivou zprávu rozšiřuje nejen ten, kdo ji vypravuje, po případě i po různu několika osobám, jichž počet neodpovídá pojmu shromáždění nebo zástupu, nýbrž i ten, kdo tak činí vůči osobě jen jediné, ale takové, o níž ví, že, majíc